

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 9Co/46/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4106222852
Dátum vydania rozhodnutia: 16. 04. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Katarína Marčeková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2015:4106222852.1

Uznesenie

Krajský súd v Nitre v právnej veci navrhovateľky: P. V., bytom N., S. 6, zast. JUDr. Ivetou Lenčేశovou, advokátkou so sídlom v Nitre, Farská 28, proti odporcom: 1. J.. V. W., bytom N., W. XX, 2. Z. W., bytom N., W. XX, obaja zast. JUDr. Jurajom Bizoňom, advokátom so sídlom v Nitre, Farská 31, o určenie vlastníckeho práva k nehnuteľnostiam, o odvolaní navrhovateľky proti uzneseniu Okresného súdu Nitra zo dňa 28. októbra 2014 č. k. 12C/240/2006-670, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa **p o t v r d z u j e .**

odôvodnenie:

Napadnutým uznesením súd prvého stupňa konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti odporcov vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. RVP 12797/2014. Rozhodnutie odôvodnil ustanovením § 109 ods. 2 písm. c) OSP a uviedol, že po preskúmaní spisového materiálu a listinných materiálov zistil, že v predmetnej veci sa na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. RVP 12797/2014 rieši otázka, či rozhodnutím Krajského súdu Nitra v konaní sp. zn. 9Co/434/2013 zo dňa 19. 06. 2014 nedošlo k porušeniu základných práv a slobôd odporcov vyplývajúcich z Ústavy SR, ako ja medzinárodnej zmluvy. Rozhodnutím Ústavného súdu SR o porušení základných práv a slobôd je všeobecný súd podľa § 135 ods. 1 OSP viazaný. Vzhľadom na možný dôsledok rozhodnutia Ústavného súdu SR vo veci sp. zn. RVP 12797/2014, je procesne hospodárnejšie vyčkat' na rozhodnutie Ústavného súdu SR a konanie vedené na Okresnom súde Nitra pod sp. zn. 12C/240/2006 prerušiť v súlade s § 109 ods. 2 písm. c) OSP. Z uvedených dôvodov súd konanie prerušil.

Proti tomuto rozhodnutiu podala v zákonnej lehote odvolanie navrhovateľka, odôvodniac ho tým, že rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci. Odporcovia požiadali o prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti odporcov, vedenom na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. RVP 12797/2014, pričom uviedli, že vzhľadom na obsah podanej sťažnosti majú za to, že výsledok rozhodovania Ústavného súdu Slovenskej republiky môže mať zásadný vplyv pre rozhodovanie prvostupňového súdu. Napadnutým uznesením súd 1. stupňa konanie prerušil do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti, s čím sa navrhovateľka nestotožňuje. Uviedla, že nemožno súhlasiť s odôvodnením rozhodnutia súdu 1. stupňa so zásadou hospodárnosti konania. Podľa uznesenia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 21. 10. 2010 sp. zn. 3Cdo 150/2010 ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, to znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre samotné konanie nevyhnutné. Súd je povinný najskôr urobiť iné vhodné opatrenia a až keď tieto zlyhajú, môže konanie prerušiť. Je však potrebné podriaďiť sa aj zákonnej požiadavke rýchlej a účinnej ochrany práv účastníkov v súdnom konaní. Predmetné konanie pred prvostupňovým súdom toho času už trvá 8 rokov. Podľa nálezu Ústavného súdu Slovenskej republiky z 3. mája 2011 č. k. III. ÚS 69/2011-25 platí, že základnou povinnosťou súdu a sudcu je zabezpečiť taký procesný postup v súdnom konaní, ktorý čo najskôr odstráni stav právnej neistoty, kvôli ktorému sa účastník obrátil na súd so žiadosťou

o jeho rozhodnutie. Táto povinnosť súdu vychádza z § 6 OSP. Má za to, že prerušením konania nie je naplnená požiadavka rýchlosti a efektivity súdneho konania, a tak bezprostredne hrozí, že nečinnosťou súdu by mohlo dôjsť k porušeniu základného práva podľa článku 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky na strane navrhovateľky. Uprednostnenie princípu hospodárnosti konania pred účinnou ochranou práv navrhovateľky, vzhľadom na dlhé trvanie súdneho konania neobstojí, a teda nie je dostatočným dôvodom na využitie inštitútu fakultatívneho prerušenia konania. Rozhodnutie súdu 1. stupňa považuje s poukazom na jeho obsah, spôsob, kvalitu, výstižnosť, presvedčivosť a úplnosť za nepreskúmateľné. Poukázal pritom na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. III. ÚS 117/2011 z 27. septembra 2011. Z uvedených dôvodov navrhla, aby odvolací súd napadnuté uznesenie zrušil a vec vrátil súdu údu 1. stupňa na ďalšie konanie s vyslovením záväzného právneho názoru vo veci samej.

K odvolaniu navrhovateľky písomné vyjadrenie podané nebolo.

Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 10 ods. 1 OSP) preskúmal napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 212 ods. 1 OSP bez prejednávania na nariadenom odvolacom pojednávaní podľa § 214 ods. 2 OSP a dospel k záveru, že odvolanie navrhovateľky nie je dôvodné a uznesenie súdu prvého stupňa je potrebné podľa § 219 ods. 1 ako vecne správne potvrdiť.

Predmetom tohto konania je určenie vlastníckeho práva, pričom v priebehu konania došlo k viacerým zmenám návrhu. Po poslednej pripustenej zmene návrhu uznesením zo dňa 23. septembra 2013 bolo predmetom konania určenie, že navrhovateľka je podielovou spoluvlastníčkou nehnuteľností, nachádzajúcich sa v kat. úz. Nitra, zapísaných v LV č. XXXX ako parcely registra „C“ evidované na katastrálnej mape pod parc. č. 236/10 - ostatné plochy o výmere 191 m² a parc. č. 236/11 - ostatné plochy vo výmere 137 m², a to v podiele 9/10 k celku. Následne súd prvého stupňa rozhodol rozsudkom zo dňa 14. 10. 2013 č. k. 12C 240/2006-588 tak, že návrh zamietol, pričom v rozsudku súd uviedol, že v petite návrhu a okruhu účastníkov konania na strane navrhovateľa súd videl nedostatky, pre ktoré návrh bolo nutné zamietnuť, pretože navrhovateľka sa nemala podaným návrhom domáhať priameho určenia, že je vlastníčkou nehnuteľnosti, ale mala sa domáhať toho, že nehnuteľnosti patria do dedičstva po jej právnych predchodcoch. Krajský súd v Nitre, rozhodujúc o podanom odvolaní navrhovateľky, uznesením zo dňa 19. júna 2014 č. k. 9Co/434/2013-635 napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Odvolací súd svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že napriek tomu, že výsledky vykonaného dokazovania boli podkladom pre rozhodnutie o zmenenom návrhu, niektoré zmeny návrhu navrhovateľkou nepripustil a pripustil len také zmeny návrhu, ktoré v konečnom dôsledku mali za následok zamietnutie návrhu, keď súd prvého stupňa videl v petite návrhu nedostatky a takýmto postupom súdu bola navrhovateľke odňatá možnosť konať pred súdom. Po zrušení veci odvolacím súdom podal právny zástupca odporcov návrh na prerušenie konania do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti, vedenej na Ústavnom súde SR pod sp. zn. RVP 12797/2014, ktorú k tomuto návrhu pripojil. V sťažnosti odporcovia uvádzali, že rozhodnutie odvolacieho súdu je svojvoľné, arbitrárne, nemajúce oporu v platnom právnom poriadku a zároveň popierajúce účel inštitútu zmeny návrhu a rozhodovania o tejto zmene v občianskom súdom konaní. Žiadali preto, aby Ústavný súd SR uznesenie Krajského súdu v Nitre sp. zn. 9Co/434/2013-635 zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie. Súd prvého stupňa o návrhu odporcov na prerušenie konania rozhodol napadnutým uznesením tak, že konanie do právoplatného skončenia konania o ústavnej sťažnosti odporcov vedeného na Ústavnom súde Slovenskej republiky pod sp. zn. RVP 12797/2014 prerušil.

Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP, pokiaľ súd neurobí iné vhodné opatrenie, môže konanie prerušiť, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet.

Podľa § 111 ods. 1 OSP, ak je konanie prerušené, nevykonávajú sa pojednávania a neplynú lehoty podľa tohto zákona. Ak sa v konaní pokračuje, začínajú lehoty plynúť znova.

Podľa § 111 ods. 2 OSP, ak je konanie prerušené podľa § 109, súd urobí všetky potrebné opatrenia, aby sa odstránili prekážky, ktoré spôsobili prerušenie alebo pre ktoré prerušenie trvá. Len čo odpadne prekážka, pre ktorú sa konanie prerušilo, pokračuje súd v konaní i bez návrhu.

Ak v priebehu konania vznikne prekážka odôvodňujúca prerušenie konania, súd preruší konanie uznesením, proti ktorému je prípustné odvolanie. Podľa § 109 ods. 2 OSP súd môže sporové konanie prerušiť podľa úvahy, pokiaľ neurobí iné vhodné opatrenia. Podľa § 109 ods. 2 písm. c) OSP súd môže konanie prerušiť aj v prípade, ak prebieha konanie, v ktorom sa rieši predbežná otázka, ktorá môže mať význam pre rozhodnutie súdu alebo ak súd dal na takéto konanie podnet. Toto ustanovenie upravuje tzv. fakultatívne prerušenie konania, čo znamená prerušenie konania, ktoré nie je pre konanie nevyhnutné. Predmetné ustanovenie sa týka procesných situácií, v ktorých súd môže konanie prerušiť, no nemusí tak urobiť. Prerušenie konania je tu na úvahe vec prejednávajúceho súdu a je upravené len ako procesná možnosť tohto súdu, nie však jeho povinnosť. Súd má najskôr zvážiť možnosť iných vhodných opatrení, pričom rozhodujúcim hľadiskom je hospodárnosť konania, s prihliadnutím na ktorú prerušenie konania predstavuje vo všeobecnosti skôr výnimku ako pravidlo.

Ustanovenie § 109 ods. 2 písm. c) OSP sa musí vykladať a uplatňovať v súlade s Ústavou Slovenskej republiky (čl. 152 ods. 4). Zo žiadneho ustanovenia Ústavy Slovenskej republiky nemožno vyvodiť, že prerušením konania jeho účastník stráca právo na to, aby sa jeho vec prerokovala bez zbytočných prieťahov, zaručené v čl. 48 ods. 2 Ústavy Slovenskej republiky. Všeobecný súd sa pri uplatňovaní procesného postupu podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP preto musí spravovať aj požiadavkou, ktorá je zakotvená v tomto článku Ústavy Slovenskej republiky a ktorá ukladá povinnosť prijať príslušné opatrenia umožňujúce prerokovanie napadnutých vecí bez zbytočných prieťahov, a tým je vykonanie spravodlivosti v primeranej lehote (Nález Ústavného súdu Slovenskej republiky, sp. zn. I. ÚS. 21/2000 z 20. septembra 2000).

Prerušenie sporového konania podľa ustanovenia § 109 ods. 2 písm. c) OSP súdom je odôvodnené v konaniach, v ktorých je konanie prerušené preto, lebo výsledok iného začatého konania môže relevantne ovplyvniť výsledok iného konania, toho, v ktorom bolo konanie prerušené. Tento záver sa uplatní najmä v prípade, ak toto konanie vecne (skutkovo) súvisí s týmto konaním, resp. môže významne ovplyvniť jeho výsledok, keď je vhodné vyčakať na výsledok tohto ďalšieho konania tak, aby sa súd vlastným predbežným posúdením otázok, ktoré sa riešia v inom konaní, nedostal do rozporu s právoplatným rozhodnutím súdu.

Podľa § 49 zák. č. 38/1993 Z. z. o organizácii Ústavného súdu Slovenskej republiky o konaní pred ním a o postavení jeho sudcov sťažnosť môže podať fyzická osoba alebo právnická osoba (ďalej len „sťažovateľ“), ktorá tvrdí, že právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa porušili jej základné práva alebo slobody, ak o ochrane týchto základných práv a slobôd nerozhoduje iný súd.

Podľa § 52 ods. 1 citovaného zákona podanie sťažnosti nemá odkladný účinok.

Podľa § 56 ods. 1 citovaného zákona, ak Ústavný súd sťažnosti vyhovie, v náleze vysloví, ktoré základné právo alebo sloboda a ktoré ustanovenie Ústavy, ústavného zákona alebo medzinárodnej zmluvy sa porušili, a akým právoplatným rozhodnutím, opatrením alebo iným zásahom sa základné právo alebo sloboda porušili.

Podľa § 56 ods. 2 citovaného zákona, ak sa základné právo alebo sloboda porušili rozhodnutím alebo opatrením, Ústavný súd také rozhodnutie alebo opatrenie zruší. Ústavný súd zruší aj iný zásah, ktorým sa porušilo základné právo alebo sloboda, ak to pripúšťa povaha tohto iného zásahu.

Podľa § 56 ods. 6 citovaného zákona, ak Ústavný súd právoplatné rozhodnutie, opatrenie alebo iný zásah zruší a vec vráti na ďalšie konanie, ten, kto vo veci vydal rozhodnutie, rozhodol o opatrení alebo vykonal iný zásah, je povinný vec znova prerokovať a rozhodnúť. V tomto konaní alebo postupe je viazaný právny názorom Ústavného súdu.

Vzhľadom k tomu, že otázka, ktorá je pre posúdenie veci rozhodujúca a pre ktorú odvolací súd rozhodnutie súdu prvého stupňa po jeho preskúmaní zrušil a vec vrátil súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, je predmetom posúdenia sťažnosti odporcov Ústavným súdom SR, pričom v prípade, ak by Ústavný súd SR dospel k záveru, že základné právo odporcov rozhodnutím odvolacieho súdu bolo porušené a z tohto dôvodu jeho rozhodnutie zrušil, pričom jeho rozhodnutím by bol odvolací súd a taktiež aj súd prvého stupňa viazaný, sa odvolací súd stotožňuje s názorom súdu prvého stupňa, že pre istotu v právnych vzťahov účastníkov je potrebné vyčakať na rozhodnutie Ústavného súdu SR o tejto otázke, aby

po rozhodnutí Ústavného súdu SR, všeobecné súdy, súd prvého stupňa, ako aj odvolací súd rozhodli vo veci v súlade so záväzným názorom Ústavného súdu SR, pričom takýmto spôsobom sa vo veci rozhodne s konečnou platnosťou. Takýto postup je zároveň v súlade so základnou povinnosťou súdu zabezpečiť čo najskoršie odstránenie stavu právnej neistoty, pretože v opačnom prípade by definitívne vyriešenie právnych vzťahov účastníkov konania mohlo trvať oveľa dlhšie. Z uvedeného dôvodu odvolací súd napadnuté uznesenie súdu prvého stupňa podľa § 219 ods. 1 OSP ako vecne správne potvrdil.

Toto rozhodnutie bolo prijaté v senáte pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu nie je prípustné odvolanie.